

Mihaela Ion

AMINTIRI
DESPRE
PĂRINTELE
NICOLAÏ BUJOR

Editura **ANDREAS**

Motto: „Îngăduiți-vă unii pe alții în iubire.“
(Efeseni 4;2)

Mihaela Ion

AMINTIRI
DESPRE
PĂRINTELE
NICODIM
BUJOR

**Autorul Acatistului
Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica**

Ediția a doua, revizuită și îmbunătățită

Editura **ANDREAS**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ION, MIHAELA

Amintiri despre Părintele Nicodim Bujor /

Mihaela Ion

București: Andreas Print, 2014

ISBN 978-606-8271-24-8

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE DE CARTE
IVO PRINT

Calea Griviței nr. 158, demisol, sector 1, București

Tel./Fax: 021.222.07.67

E-mail: ivo_print@yahoo.com

[http:// www.editura-andreas.ro](http://www.editura-andreas.ro)

Adresa de e-mail a autorului cărții:
mihaelaion2007@yahoo.com

© Editura **ANDREAS**, București, 2014

*Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii ANDREAS.
Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă: tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a Editurii ANDREAS.*

Corectură: **LAURA-IVONA DUMITRU**

Tehnoredactare și copertă: **GHEORGHE DUMITRU**

Bun de tipar: 23.07.2014

Format: 16/54x84 cm (Z6)

UN CĂLUGĂR ÎMBUNĂTĂȚIT

Părintele Nicodim Bujor. Auzisem de foarte multe ori numele acesta. De la mulți apropiați și cunoștințe auzisem că e înaintea văzător cu duhul. Mi-am propus de multe ori să merg să-l cunosc și tot de atâtea ori au intervenit unele lucruri care erau, sau păreau, priorități. Târziu de tot, dar din fericire nu foarte târziu (pentru că Dumnezeu a rânduit chiar printr-o minune să-l întâlnesc), mi-am dat seama că prioritate ar fi fost să merg să-l cunosc pe părintele Nicodim Bujor, autorul *Acatistului Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica*. L-am cunoscut, după cum am spus, târziu, dar suficient de devreme încât să pot avea multe amintiri în legătură cu bătrânul îmbunătățit.

La vremea în care lucram la cartea *Prin anotimpuri la mormântul lui Eminescu*,¹ am scris, cu binecuvântarea sfinției sale, și despre descoperirea pe care a avut-o în legătură cu poetul nepereche. Atunci, fiind în viață, m-a rugat să nu-i dau numele, pentru că, spunea sfinția sa cu smerenie, „*nu vreau să mă*

---

¹ Mai 2008 – octombrie 2010. În iulie 2010 l-am cunoscut pe părintele Nicodim Bujor.

caute lumea ca pe un sfânt, atât timp cât eu sunt un bătrân amărât“. Și i-am respectat dorința. Am scris fără să-i dau numele. L-am numit un *călugăr îmbunătățit*. Acum, pentru că s-a mutat în lăcașurile cerești, trebuie să restabilim adevărul. *Călugărul îmbunătățit* a fost PĂRINTELE NICODIM BUJOR. Și pentru a menționa cu exactitate împrejurările în care l-am cunoscut, voi reda capitolul *Eminescu în ceata sfinților* – *descoperirea unui călugăr îmbunătățit*.

EMINESCU ÎN CEATA SFINŢILOR – DESCOPERIREA UNUI CĂLUGĂR ÎMBUNĂŢĂŢIT

15 ianuarie 2009. După slujba de pomenire, la mormântul lui Eminescu, ca de obicei, s-au ținut foarte multe cuvântări. La un moment dat, un preot venit din Moldova a spus, printre altele, că un monah îmbunătățit, trecut de 90 de ani, s-a rugat foarte mult pentru marele poet, iar Maica Domnului i-a descoperit faptul că Mihail Eminescu este în ceata dreptilor.

După ce a terminat discursul, l-am abordat, spunându-i că scriu o carte despre Eminescu și că mi-aș dori foarte mult să vorbesc și eu cu monahul respectiv. Părintele mi-a zis că nu-mi poate spune numele, deoarece nu are binecuvântare să facă asta. În schimb, mi-a lăsat numărul de telefon și mi-a promis că-i va vorbi bătrânului călugăr despre mine și că, în cazul în care va avea binecuvântarea sfinției sale, îmi va spune numele.

După un timp, l-am sunat, dar nu ajunsese încă la bătrânul călugăr, așa că a rămas să mai ținem legătura. Luată de valul grăbit al timpului, nu l-am mai căutat pe părinte, poate și pentru faptul că aveam să ne întâlnim la un alt 15 ianuarie al anului 2010. După ce ne-am exprimat bucuria revederii, l-am

întrebat, evident, dacă părintele mai trăiește și dacă i-a spus că îmi doresc să vorbesc cu sfinția sa. Părintele mi-a spus că trăiește și că acceptă să vorbim. Apoi mi-a dat o adresă, dintr-un oraș unde bătrânul călugăr se afla la o familie de credincioși pentru un tratament ambulatoriu.

Din ianuarie și până în iulie 2010, aproape de la o săptămână la alta, mi-am propus să merg la adresa respectivă pentru a mă întâlni cu bătrânul călugăr. De fiecare dată a intervenit ceva care m-a întors din drum. Eram oarecum mâhnită pentru că urma să finalizez cartea fără să ajung la monahul îmbunătățit. Nu pot să spun că abandonasem ideea, dar parcă eram în așteptare sau ceva mă aștepta. Și cum pe parcursul documentării pentru această carte m-am întâlnit cu situații pe care de multe ori nu mi le-am putut explica, am lăsat totul la voia îngerului care-mi călăuzea pașii.

Într-o zi însorită de iulie (2010), având aceeași stare pe care am avut-o și în seara când am plecat fără țintă și am ajuns la mormântul lui Eminescu, l-am sunat pe un apropiat de-al meu și l-am rugat să mă însoțească la una dintre marile lavre din apropierea Bucureștilor. La intrarea în biserică m-am intersectat cu un călugăr, care mi s-a părut cunoscut. Fiind destul de obosită și fizic și poate și spiritual, am trecut mai departe fără să îl salut măcar. După ce am fost la cimitir, i-am spus persoanei care mă însoțea că voi mai intra odată în biserică. El s-a așezat pe o bancă din fața sfântului lăcaș și m-a

așteptat. Am mai zăbovit o vreme în fața icoanelor și a sfințelor moaște, apoi am ieșit.

Mergeam încet prin curtea mănăstirii și admiram peisajul plăcut și liniștitor. Deși nu-mi place să pierd timpul fără nici un rost, ceva mă făcea să mai rămân încă acolo. Aș fi vrut să plec, dar parcă o legătură nevăzută mă ținea „prizonieră“ în acel perimetru. La un moment dat, persoana care mă însoțea s-a apropiat de mine și mi-a șoptit:

– Sunteți urmărită.

– Se pare că-ți arde de glumă, i-am replicat.

– Nu glumesc. Când ați pășit în biserică, a intrat după dumneavoastră un călugăr. După ce ați ieșit, a ieșit și el, iar acum vă urmărește cu privirea prin curte.

– Unde este? l-am întrebat, fără să mă întorc.

– În spatele dumneavoastră, la ușa bisericii.

– Rămâi aici, merg să vorbesc cu el.

M-am întors fără grabă și am văzut că într-adevăr la ușa bisericii era călugărul cu care mă intersectasem și care mi se păruse cunoscut. M-am apropiat de el, l-am salutat, după care i-am zis:

– Mă iertați că îndrăznesc, nu știu dacă vă confund sau nu, vă numiți cumva Nicodim? Semănați foarte bine cu un călugăr care a fost în această mănăstire, dar despre care știu că de vreo șapte ani s-a transferat într-un alt așezământ monahal.

– Nu sunt Nicodim, mi-a spus zâmbind. Toți cei care l-au cunoscut mă confundă cu el. Se pare că semănăm foarte bine. Îl cunosc. Am conviețuit câți-

va ani împreună în această mănăstire, dar nu ne-am pus întrebarea dacă semănăm sau nu.

Mi-am cerut scuze pentru deranj, și discuția s-ar fi putut opri acolo, dar nu, părintele se pare că avea de îndeplinit o misiune.

– Părintele Nicodim, a continuat, spunea că este rudă cu părintele... și i-a rostit numele monahului îmbunătățit la care nu reușisem să ajung.

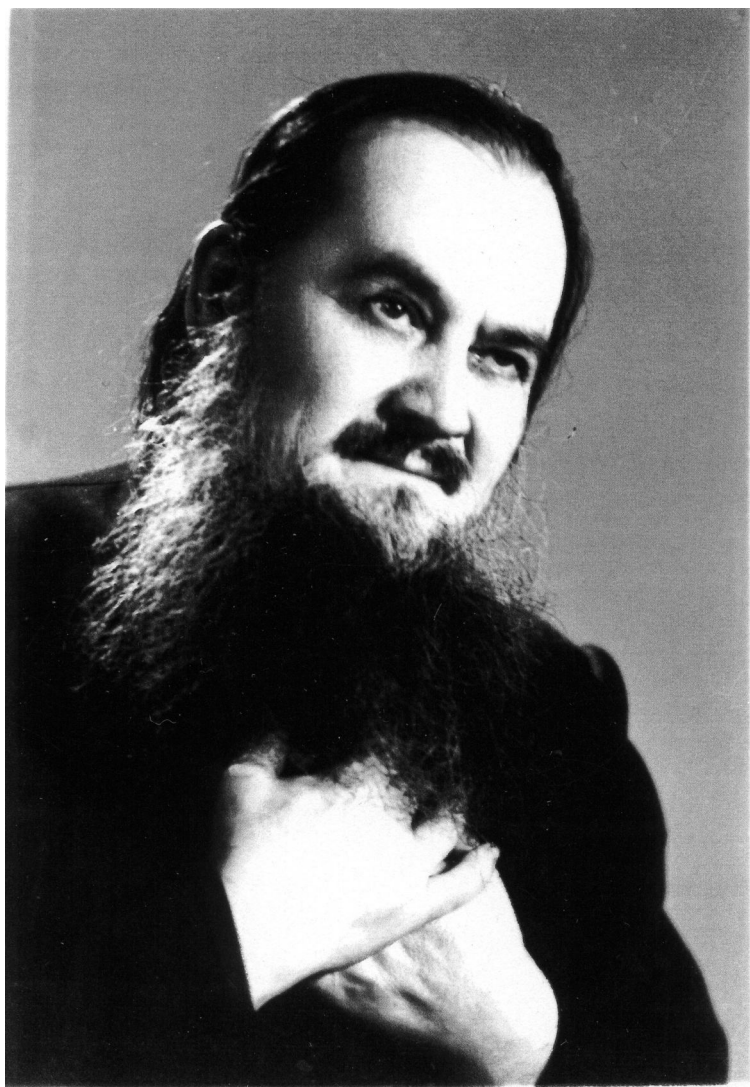
– Se poate, am zis, oarecum lipsită de interes.

– Bătrânul, a mers mai departe cu precizarea, a venit acum trei zile la noi la mănăstire, într-un cărucior cu roțile.

– Aici? am devenit brusc interesată. Și nu știți cumva dacă mai trece pe la această mănăstire?

– Păi, a venit ca să rămână, dacă doriți să vorbiți cu el, îl găsiți acolo, mi-a spus, arătându-mi chilia unde era găzduit.

I-am mulțumit pentru informație și am plecat în grabă către chilia în care locuia bătrânul călugăr. Când am ajuns la ușă, un alt monah îl scotea afară, în scaunul cu roțile, pentru plimbarea de seară. M-a impresionat foarte mult. Un bătrân cu chip diafan, cu mâinile subțiri și albe și cu picioarele inerte, purtat într-un cărucior de un alt monah care avea o blândețe pe chip și în voce cum rar am mai întâlnit la un om. După ce l-am salutat pe călugărul care-l îngrijea, m-am aplecat, am luat binecuvântare și i-am sărutat mâna monahului suferind. În lumea aceasta puține sunt lucrurile care mă mai miră, dar imaginea aceea m-a mișcat până în adâncul sufletului, pentru

Părintele Nicodim Bujor, o inimă plină de iubire

CUPRINS

- Un călugăr îmbunătățit / 5*
*Eminescu în ceata sfinților – descoperirea unui călugăr
îmbunătățit / 7*
Răspunsuri la întrebări nepuse / 14
Povestea unei tristeți nedrepte / 18
Eminescu a fost aici / 24
Sensibil la suferințele oamenilor / 30
Taina de după icoană / 39
O inimă plină de iubire / 43
Sfântul Calinic a participat la propria slujbă de canonizare / 47
Trupul ca o haină / 52
Mai mult în cer decât pe pământ / 57
Timpul plecării / 61
*Mesajul de condoleanțe al Preafericitului Părinte Daniel,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române / 67*
Scrisori recuperate din gheara indiferenței / 69
1. Amintiri din copilărie / 71
  2. Prea Cuvioase Părinte Stareț Arhimandrit Dr.
Teofil Panait / 73
  3. Prea Cuvioase Părinte Stareț / 74
  4. Prea Cuvioase Părinte Păstor Calinic / 77
  5. Iubitul meu frate prea iubit Teofan / 81
  6. La Mulți și Fericiți Ani Prea Cuvioase Părinte
Stareț Protosinghel Cleopa Florescu / 82
  7. Hristos a înviat! / 85
  8. Dumineca Tuturor Sfinților – 7 mai 1987 / 87
  9. Scrisoare Dlui Irimia Gheorghe / 92
  10. Prea Cuvioase Părinte Arhimandrit și Stareț
Nifon / 95

11. „Iubite și Iubite de Dumnezeu Părinte Nicodim“ / 95

Fotografii-document / 99

Scrisori în facsimil / 113

